

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY IX - SEGONA EPOCA

NOVEMBRE - DESEMBRE DE 1927 :: N.º 50

SUMARI:

TEXT: Pels cims del Carlit i Puig Peric, per *R. Roig i Oller*.—Crònica.—Fulla d'Excursions.

GRAVATS: Des del cim del Carlit: Estany de Rodó i La Nòs al fons.—Part superior de l'estany de La Bullosa des de les vessants de Puig Peric.—Fots. *J. M. Arola*.

RADIO TELEFONIA

**MOTORS. - TRANFORMADORS. - GRUPS.-
BOMBES. - CONTADORS. - AUTOMÓBILS**

ISIDRE ARMENGOL

**Sant Pere, 35 :~: Telèf. 1066
TERRASSA**

INSTAL·LACIONS COMPLETES DE VIDRES I CRISTALLS PLANS

PREUS ECONOMICS

HUC JOAN BASSINER

Successor de Joan B. Rovira

Sant Jaume, 35.-Tel. 960-Terrassa

FABRICA DE TEULES

**TEULES PLANES
tipos MARSELLA, marca
SEGUÉS,**

DONADEU I C. A

Despatx: FONT-VELLA, Núm. 1

Telèfon, 537

FÁBRICA: Sant Marià, 193

Telèfon, 485 - TERRASSA

Garantim la porositat, resistència i color vermell

Josep Castin

JOIERIA I RELLOTJERIA

Arrabal, 25

**MOBLES
DE LUXO
Y. TAPES
SERIA:**

**FUSTA
RIAMFA
BRICAB
SERRAR**

**Despatx:
Sant Pere, 40**

**Tallers:
Galileo**

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY IX

Segona època

NOVEMBRE - DESEMBRE 1927

NÚM. 50

Pels cims del Carlit i Puig Peric

DIES 13, 14, 15 i 16 D'AGOST 1927

DIA 14

QUAN les primeres clarors del matí del diumenge vingueren a senyalar la naixença del nou dia i mentre les coses anaven prenent color i vida, deixàvem la vila de Puigcerdà, lloc del nostre sojorn la nit anterior, amb un sà optimisme dintre el cos, que anava enfortint-se afalagat per aquelles clarors primeres, les quals a l'esfumar pausadament la boirina matinal, que tapava els encontorns i presentar-se aquests amb tota netedat, eren prometedores d'una jornada com la que havíem desitjat.

La nostra il·lusió, llavors, eren els cims i paisatges solius i feréstecs que daliem petjar i per això ni esment paravem, pot dir-se, a la formosa plana, mentre l'auto, brunzent com el nostre anhel, ens traslladava de Bourg-Madame a la Torre de Carol i des de aquí ens remuntava per l'estreta vall del mateix nom fins a l'enlairat poblet de Porté (1623 m.)

Un xic més amunt del poble i al peu mateix de la estreta carretera, en un sobtat revol, es troba, ben senyalat amb una fita, el camí que mena a l'estany de La Nòs. Aquell era el punt que senyalava el començ real de la nostra excursió.

I deixant la carretera que havíem seguit, la qual traspasant el coll de Puymorens ressegueix la vall de l'Ariège, emprenguérem pel camí de cornisa, molt ben conservat, que a gran alçada va remuntant suau-ment la ribera de Font Viva, per la vessant dreta.

El camí segueix la direcció N. E. i des del mateix es domina completament l'alta serralada que hom té enfront, de la qual són punts principals els pics i coll Roig, mentres al fons, a una fondària extraordinària, la petita vall de Font Viva sembla un recer de pessebre en mig de la qual i amb un suau remoreix corren les aigües sobrants de l'estany de La Nòs.

Però a mida que va guanyant-se alçada, més i més va estrenyent-se la vall. La verdor dels prats va desapareixent i el terreny esdevenint més aspre. El petit rierol, tan mansoi abans, esdevé impetuós i la seva veu deixa d'ésser un murmur, convertint-se en remor forta i fonda que retruny amb tò únic en mig d'aquella solitud.

La vall fineix en els cinglerats que formen les vessants dels pics Roig. La bellesa plàcida de què havíem gaudit fins allavors va experimentar un fort canvi. Talment semblava que, com en un teatre, s'hagués efectuat un ràpid canvi en la decoració del paisatge. Als nostres ulls teníem un magestuós engorjat per entre el qual les aigües semblava s'obriessin pas a viva força.

Però quan hom sent la impressió de què el pas acaba allí, en un sobtat revol vers direcció N., torna a obrir-se la vall, de traçats més severos, però, al fons de la qual i com una gran resclosa, amb una alçada que sorprèn, s'ovira al gran contrafort que conté les aigües de l'estany.

En aquest punt obtem per deixar el fàcil camí de cornisa, seguit fins allavors, el qual va contornejant les vessants dels pics de Font Viva i Coma d'Or guanyant alçada sempre, i seguir pel fons de la vall i confondre'ns amb els propis elements de què està composta.

Donàrem una darrera ullada al terreny que acabàvem de seguir, que té el fons bellament tancat per la silueta harmònica del pic de Fontfreda i, deixant als nostres peus el petit i rialler estanyol de Font Viva, ens endinsem per les sinuositats d'aquella fondalada.

Allí al fons, tocant a l'aigua i completament envoltats per aquelles moles gegantines, el qui pugui ésser refractari a la contemplació de la natura, ha de quedar forçosament convertit.

Nosaltres, com minúscols puntets en mig d'aquella grandiositat, anàvem fent via lentament, aturant-nos sovint, car tot era digne d'admirar.

De tant en tant la nota alegre d'una esquila ens anunciava la pro-

ximitat d'algun remat de cavalls i al passar prop d'ells, interrompien llur pasturatge i ens miraven fitament com sorpresos de la nostra gosadía d'interrompre la calma d'aquells llocs.

D'aquesta faisó i sense donar-nos-en compte ascendirem el costarut contrafort que serveix de tanca a l'estany, passant pel peu mateix de la cascada, dita La Nòs, que fa l'aigua al lliscar verticalment per aquesta formidable pared.

Guanyat el cim i després de passar per un seguit d'aiguamolls, prompte divissàrem el magestuós cercle que tanca l'estany de La Nòs.

La pica del Carlit, que fins allavors havia restat amagada als nostres ulls, tregué la testa a la nostra dreta, com volent saludar la nostra arribada als llocs del seu domini.

A l'arribar als peus de l'estany (2.176 m.) ben aviat fórem saludats pel vell pescaire, el qual amb la seva interessant i simpàtica figura, posa una nota més de color al que ja de si tenen aquells llocs.

L'encontre del simpàtic pescaire produeix una íntima satisfacció pel convenciment que hom té de què invariablement ha de trobar-li. El dia que la seva cabana, i a la vegada refugi, resti tancada, ben segur que aquell indret perderà quelcom de l'encís que ara té.

És interessant de debó veure com el bon vell, amb el seu parlar festós, es complau en remarcar-vos els noms d'aquells cims que vos envolten, Coma d'Or (2826 m.), Pics Pedrosos (2828 i 2831 m.), més enllà la Portella de La Grava (2397 m.) etc. i aprofitant la delectança que sentiú per la visió que teniu davant dels ulls, vos conta fets i facècies amb molts dels quals hi és citada la seva intervenció.

Com si ho fés calculadament, no vos parla del Carlit fins a últim de tot i a la vostra resposta a la seva obligada pregunta de si es té intenció d'anar allí, vos comença a parlar de les dificultats de l'ascensió, de si uns que hi van anar la boira els embolcallà i es perderen perquè ja era massa tard i altres coses de color negre. Es com una defensa que fa d'aquell cim, mitjansant la qual vos fa l'efecte de que vol informar-se respecte del grau excursionista dels qui voleu petjar el seu cim. I si aquest respon als seus desitjos, es gai comprovar com va girant la conversa, indicant vos el camí a seguir, què trobareu, etc. Es a dir; es comprova la seva satisfacció.

Després del breu repòs conversant amb el pescaire, ens despedirem ben afectuosament d'ell, regraciant-lo per les seves advertències i de-

talls i a pas lleuger reemprenguérem el camí a N. E. vers la coma de Forats que ens calia traspasar per arribar al peu de la pica que sobresortia al fons.

A mida que ens hi anàvem acostant, la seva silueta anava prenent proporcions gegantines, obligant-nos cada vegada a aixecar més la vista per esguardar la seva testa i les seves arestes anaven mostrant-nos llurs caires cantelluts. Però, més que res la nostra atenció estava fixada en els llocs propicis a fer l'escalament.

Eren els voltants del migdia quan ens trobàvem a la base de la colossal piràmide, les característiques de la qual, són ben remarcables per trobar-se completament desbroçada i que no dona pas la impressió de l'alçada en què hom es troba.

Com que el dia era claríssim i per tant no era de temer la fatídica boira, prenguérem forces al peu de l'estanyol rodó de Forats, l'aigua del qual més que fresca era gelada, car calia comptar amb el pes dels nostres bagatges, ço que dificulta sempre tota ascensió.

Des de baix véiem el cim el qual quedava lligat per una sola pendent, que anàrem guanyant pel gran colador de tartera que davalla de sota la pica.

El fort desnivell feia penosa l'ascensió, però l'esforç quedava sobradament compensat per la visió que ja anava obrint-se als nostres ulls i era amb nou delit que repreníem la pujada.

Desviant-nos sempre un xic a la dreta, deixant afluents del gran colador, arribàrem al puig que es forma sota la pica, i després de passar per l'estreta cornisa que resta penjada al precipici (únic pas esfereïdor però fàcil de practicar) sota mateix del collet que formen les dues punxes del cim, aconseguírem aquest i deixant en el mateix les nostres motxilles, per entremig de les arestes anàrem a posar la nostra petja en el pic S., punt culminant del cim del Carlit (2921 m.); la nostra il·lusió era conseguida.

Al crit de triomf, ben aviat seguiren les espontànies exclamacions davant de la meravella de paisatge que teníem al nostre entorn.

Ben aprop, als nostres peus, el camí que acabàvem de seguir amb l'estany de La Nòs al fons, que obiràvem en tota sa llargada. Al cantó oposat l'estany de La Bullosa semblant un mar i el Puig Peric. I entre nosaltres i ell, el tètric desert de Carlit amb els seus llacs de tons verdosos. Més enllà el Canigó, tota la serra de Bastiments i Puigmal, Puig

d'Alp i Serra de Cadí, amb les agullès del Pedraforca. Tot, tot amb una netedat de matiços superba.

Impossible és l'enumeració dels punts que recorre la mirada, perquè l'extensió es d'una amplitut extraordinària. I en mig de tot això, les taques blavoses d'estanys i més estanys que donen recordança a aquell poema de Verdager.....

L'estada al cim era agradosa, car ni el més lléu ventijol molestava i era amb gran fruïció que assadollàvem els nostres pulmons d'aquell aire puríssim. De la fatiga passada n'estàvem ben pagats.

Però el temps s'escolava i calgué prosseguir l'excursió. Després de signar en la llibreta-registre i orientar-nos respecte del lloc on plantaríem l'acampament i que lligués amb la jornada de l'endemà, empenquèrem la davallada pel cantó oposat vers els llacs que es troben al fons. Aquesta l'efectuàrem pel dret, per un gran colador de tartera, car el rocà ja no podia impressionar-nos, amb la coneixença que hi havíem fet.

Pel lloc on davallàvem, dretíssim, seria quasi impossible ascendir-hi practicament. Però allavors era diferent i enduts pel nostre propi pes, el descens era vertiginós. Malaurat del qui tingués de mirar on posava els peus.

Sovintment ens aturàvem per girar els ulls vers el cim al que acabàvem de deixar, com despedint-nos d'ell i el qual anava enfosquint-se a mida que s'acostava el cap vespre. I a l'ensem, sentíem com una esgarripança per la forta pendent que deixàvem enrera i que als nostres ulls semblava vertical.

Per fi arribàrem al fons, al peu del primer estany, que deixàrem per no reunir prou condicions per acampar i les quals trobàrem en el segon.

La jornada havia estat completa i era amb goig que recordàvem les emocions viscudes aquell dia, no adonant-nos fins allavors de les fortes marques que el sol i la fortalesa de l'aire havien deixat impreses en les nostres cares.

I la boira, com si talment hagués esperat la nostra davallada, embolcallà aquells cims, no descuidant la seva visita diària, per retirar-se poc després a l'esclat dels raigs poètics de la lluna que venien a vetllar la quietud d'aquells llocs, mentres nosaltres ens tancàvem en el nostre fràgil recer, ja que en aquella altitud, la fredor es féia sentir fortament.

DIA 15

A punta de dia, quan els termes encara eren confosos per la llum incerta de l'aubada, el campament ja era desfet i repreníem la nostra ruta en direcció E., per tal de trobar la part superior de l'estany de la Bullosa i des d'allí efectuar l'ascensió del Puig Peric.

Deixats els estanys, els llocs per on passàvem eren ben diferents dels petjats el dia abans. Ens trobàvem en l'extrem del desert de Carlit, el qual s'extenia a la nostra dreta com un tros de terra sense vida, i ens calia anar revoltant un seguit de petits turons per entremig de les taques negrenques i aiguamolls dels estanyols que es formen després del desglaç de les neus.

Per això el contrast s'ens oferí més viu quan, per fi, tinguérem al nostre davant l'estany de la Bullosa, amb els seus contorns tots verdosos per la vegetació i l'ampla vall que tanquen les portelles de La Grava i d'Espanya, guardada pels cims de Puig Peric i la Pica Roja, en la qual té el seu naixement el riu Tet.

Una darrera mirada de despedida adreçarem al Carlit, puig abandonàvem els seus dominis. En aquell moment rebia les carícies matinals del sol que daurava les seves punxagudes crestes i amb la seva formidable còrpora semblava volguer mostrar-nos la gosadía que havíem tingut d'escometre'l.

Ja en el fons de la petita vall de La Grava, tota ella coberta d'una catifa d'herba, ens dirigírem a les estribacions del Puig Peric, que comencen allí mateix.

Aquest puig té una figura armònica i senyorívola i vist des de l'estany de La Bullosa, més aviat sembla una muntanyola de les nostres serres que no pas un cim pireneic.

Però tot hi tenint aquest cantó aital aspecte, afavorit per les seves pendents inferiors llises, en canvi per ell no pot pas efectuar-se l'ascensió, per oferir la meitat superior una pendent dretíssima.

Des del cim davalla una carena en direcció S. formada per tres turons inferiors, però com que tota ella es cantelluda, per fer l'ascensió des de l'estany de La Bullosa cal revoltar cap a la dreta fins a trobar la gran clotada que hi ha entre la carena esmentada a l'esquerra i la provinent del cim inferior del Puig Peric, a la dreta, lligades al nostre front, en direcció N., per un petit coll.

Seguirem doncs per entremig d'aquestes dues vessants; la vegetació hi és nul·la, contrastant amb la part oposada de ponent i les petites comes que havíem deixat al nostre darrera, totes elles rublertes de pins i matolls, enmarcades de tant en tant per algun estanyol en les aigües del qual s'enmirallaven els pins i els abets. Però allí, res; tartera i més tartera.

Tenint constantment el cim de Puig Peric a la nostra esquerra arribarem al coll esmentat, però si desolada havia estat aquella part d'ascensió, més feréstega fou la que es presentà als nostres ulls. Des del coll i com si estiguéssim en una ampla balconada, teníem al nostre davant un reduït però imponent cercle tancat per parets verticals. Semblava talment que en aquell recó la vida no existís. Entre les roques negrenques i punxagudes i les aigües enllotades i somortes dels estanys escampats pel fons, feia basarda de mirar. I no obstant, l'esperit quedava fortament impressionat davant d'aquella quietud.....

Teníem el cim al nostre costat i ell ens atrèia. I grimpant per aquelles grans rocasses, sobreposades les unes a les altres com si s'hagués esfrondat un cim el dia abans, amb no gaire esforç l'assolírem.

Precisament per no costar gaire esforç, amb tot hi enlairar-se a 2810 m., hom no se sent tant satisfet com quan petja el cim del Carlit. I no obstant, ells dos són els més enlairats de la regió que abans pertaneixia a Catalunya.

Amb tot, però, desseguida ens donàrem compte de que oferia un millor mirador que no pas el Carlit. La regió que es domina ofereix molts més contrastos. Tant aviat són les grans taques verdes dels pasturatges i les ombres negrenques dels boscos enmirallades pels estanys com els grans massius rocosos i recons deserts per l'ordre del tènec cercle que teníem als nostres peus.

Novament poguérem esplaïar-nos en la contemplació de l'immensitat que s'estenia als nostres costats. Els ulls cercaven avidosos pics i carenes conegudes i fent-los servir de guia, l'esguard penetrava enllà, enllà, trobant goig quan, després d'un moment de contemplació, es reconeixien els cims alterosos que, com onades encrespades, emergeix de l'immensitat d'aquelles serralades.

També, afavorits per un dia esplèndid, altra vegada sentírem la delectança del dia anterior des del Carlit, però més fortament sentida, car a més dels contrastos esmentats i també tenir als nostres ulls tot el

Canigó i la serralada catalana fins la Serra de Cadí, per ésser més de jorn poguérem recórrer amb l'esguard tota la regió de Maranges, Ardorra i cims de Pallars, de les que sobresurt, com una agulla clavada en l'infinit, la pica d'Estats. I més al fons els termes confosos de les Maleïdes, amb llurs cimals encrestonats. Vers el Rosselló i l'Ariège, una gran plana de boira com si la terra, allí, no existís ja.

El descens el férem al dret sense passar pel coll, aprofitant la menuda tartera d'un colador, i després de colgar-nos novament a l'espalla les motxiles que havíem deixat prop de l'estany de la Bullosa, anàrem revoltant aquest per la seva ribera dreta, pel ben senyalat camí, entre mig del bosc de pins i abets.

Arribats a la resclosa, seguïrem per la carretera que mena a Mont Lluís, tenint sempre per company el remoreig de les aigües del riu Tet, mentres deixàvem enrera, amb cert enyorament, aquells cimals que havien estat els nostres únics companys durant els dos dies i els quals la boira els anava cobrint com volent també que no vegéssim la seva tristor.

Bon tros avall i en lloc abrigat, fou plantat el segon acampament de l'excursió. I quan reposàvem de la jornada i comentàvem les gaubances viscudes, una pluja finíssima es despenia dels llagrimals de les boires i la coincidència en recordava que feia poc que ens havíem despedit d'aquelles muntanyes, on tanta claror hi havíem trobat i que tanta fortitut a l'esperit ens havien donat.

L'endemà, amb tot i la pluja del capvespre abans, el matí, es presentà rialler, amarant de llum tot aquell formós paisatge.

Mentres feiem via cap a Mont Lluís, seguint la carretera, resultava realment magnífic creuar per aquella espessetat de pins i abets, de tonalitats apagades primer, però que anaven prenent color a mida que la claror es feia mestressa d'aquelles vessants.

I prompte la verdor manyaga dels prats de pasturatge ens ferí els ulls com reclamant de l'oblid en què l'havíem tinguda aquells dies. El contrast tenia tota la tendresa d'una carícia, al contacte de la qual s'anaven suavitzant i també esdevenint més belles aquelles asprositats que havien quedat arrapades en el nostre record.

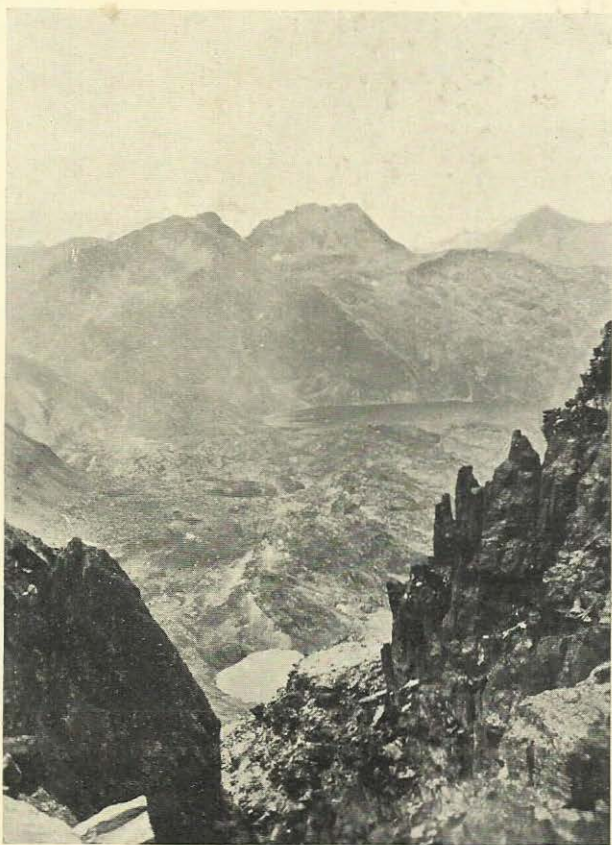
Més tard el tren-tramvia, contornejant per aquelles vessants magnífiques que enmarquen l'incomparable regió de la Cerdanya, ens retornava al lloc de la nostra partença.

R. ROIG I OLLER.

Fots. J. M. Arola

Part superior de l'estany de La Bullosa des de les vessants de Puig Peric

Des del cim del Carlit: Estany Rodó i La Nòs al fons

Crònica

Secció d'Atletisme.—La nostra Secció ha clos la temporada d'estiu amb dues actuacions brillantíssimes.

La primera s'escaigué amb motiu de celebrar-se el dia 9 d'octubre la resta de proves dels Campionats de Catalunya, les quals foren organitzades per la Federació en els camps d'entrenament del F. C. Barcelona.

En aquest dia es repetí la cursa dels 4 x 100 m. relleus, que fou anul·lada per irregular el dia que es corregué en la nostra ciutat durant els Campionats regionals. I el triomf esperat del nostre equip es produí d'una manera esclatant, incontestable, rebaixant al mateix temps a 46 s. 3/5 el record català de la distància.

L'altra tingué lloc a la ciutat de Girona on la nostra Secció s'hi traslladà el dia 6 de novembre, responent a la invitació del Grup E. i E. Gironí, per tal de participar en un festival triangular, essent l'altre contrincant l'equip del F. C. Badalona.

No obstant la nostra Secció posà de manifest la seva vitalitat, sinó que triomfà amb 19 punts, per 17 el Badalona i 12 el Girona. Fou una vindicació de les actuacions irregulars fetes la present temporada davant del mateix Badalona.

I, com a fi de temporada, s'ha organitzat en el camp de Les Fonts el tradicional concurs d'atleta complet, si bé, segurament pels freds prematurs, no s'ha vist concorregut de tants participants com en els anys anteriors. Dels consocis que en nombre de 10 hi han pres part, sols 4 s'han classificat, obtenint la següent puntuació: S. Fraga 3.142'95 punts; Figueres, 2.160'36 id; F. Martí 1.878'84 id; i Roig 1.253'93 id; sobresortint l'actuació d'En Fraga, el qual, amb tot i la seva juvenesa, ha aprofitat el record de puntuació de l'any passat.

Bon començament s'ha obtingut a les curses inaugurals celebrades a Barcelona, mercès a ferma voluntat i grans entusiasmes del consoci J. Abelló, el qual el dia 16 d'octubre aconseguí el segon lloc, entre una vuitantena de corredors, en la cursa de neòfits organitzada per l'A. E. Tagamanent i després de menar durant quasi tot el trajecte. Repetí la proesa el dia 20 de novembre al classificar-se en onzè lloc d'una cursa de juniors i seniors dels quals arribaren a classificar-se'n 60. I confirmà

la seva vàlua en la cursa tinguda lloc el diumenge següent, dia 27 organitzada pel F. C. Barcelona.

Secció de Fotografia.—El consoci En Vicens Galizia ha fet donatiu de dues capses de diapositius de les últimes erupcions del Vesubi, recollits en el seu viatge per Itàlia. Regraciem la gentilesa de la projecció que va fer-ne fa alguns dies en el nostre estatge i al mateix temps el regraciem per aquest donatiu que vé a augmentar l'arxiu fotogràfic de la secció.

Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya.—Entre els diversos actes i excursions que ha efectuat aquesta secció citarem les següents: Els dies 14, 15 i 16 d'agost es recorregueren les desertes contrades dels cims Carlit i Peric, amb auxili de tenda, per un grup format per cinc consocis.

—Els dies 23 i 24 de setembre una excursió al Montseny ascendint a les Agudes per la banda dels Castellats.

—El 2 d'octubre fou una jornada de camping, establint el campament a les feixes de Els Obits.

—El 23 d'octubre es feu la interessant ascensió als Frares Encantats i als Ecos de Montserrat, per un grup de sis socis.

—Els dies 19 i 20 de novembre una altra excursió al Montseny, baix el següent recorregut: Balenyà, Matagalls, Sant Marçal, Santa Fè i Gualba.

Homenatge a En J. Soler i Palet.—El nostre Centre ha vingut a una avinensa amb el Club Pirenenc a fi de que, coincidint amb l'obertura de la Biblioteca llegada per l'il·lustre patrici, que sembla no es farà esperar, apareixi re-edició del discurs «Egara-Terrassa» llegit a l'acte d'ingrés a la Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, que és un estudi de conjunt de l'història de la nostra ciutat, tractat amb el mètode seriós que tots coneixem a En Soler i Palet, i que no deuria faltar a cap llar terrassenca. Aquest serà l'homenatge que els excursionistes farem a nostre historiador. A secretaria queda oberta la subscripció per l'obra.

Conferències.—El nostre soci d'honor En Joan Santamaria va dar les anunciades lectures de «Visions de Catalunya», els dies 4 i 11 de novembre. Foren unes vetlles singularment agradables, tan per la florida prosa dels capítols llegits com per la abundància de positius pro-

jectats. El nostre amic va destinar aquestes lectures com un viatge ideal per Catalunya, baix la seva impressió, i l'il·lustració de la pantalla. Així fou resseguida Lleida, Serra de Prades, Tarragona, Riberes del Ebre, Santes Creus, Ribera del Sió, Conca de Meià, etc., és a dir bona part de la Catalunya-nova, que constitueix l'obra que està a punt d'aparèixer.

Curset de coordinació excursionista.—Són en bon nombre els associats que s'han inscrit per a assistir als cursets que en aquest sentit es proposen donar valuosos elements de la capital, desitjosos de arrodonir l'impuls i orientació de l'excursionisme. Els esperem amb els braços oberts.

Per una Gazeta de l'Excursionisme.—És també amb molt de goig que anunciem als nostres socis que, per part dels mateixos orientadors barcelonins, hom ha llençat l'idea de crear un òrgen de l'excursionisme que reuneixi les diverses actuacions de les nombroses societats germanes. La manca de recursos intel·lectuals i materials obliguen a la major part de les societats excursionistes a la publicació d'un petit butlletí, de vegades una fulla mesquina, que no pot expressar mai la veritable situació i acció dels excursionistes. La dispersió que hom nota a la nostra ciutat, és lamentable que sigui arréu de Catalunya. Quina lloable tasca unir en un esforç comú les múltiples actuacions disperses!

FULLA D'EXCURSIONS

DIA 11 DE DESEMBRE

**Excursió a El Girabau, Sant Feliu del Recó, Font del Riu,
Puig de la Creu i Castellar**

Sortida a les 6 del matí, del pas a nivell de Sant Pere.—
Vocal, Joan Ballbé.

DIA 18

Excursió a la Font de la Roca, Coll Cardús i Vacarisses

Sortida les 6 del matí, del pas a nivell de la carretera de
Rellinàs.—Vocal, Marian Armengol.

DIES 25 I 26**Excursió a la Molina, Puigllançada i Padró del Quatre Batlles**

(Organitzada per la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya).—Inscripció el dimarts dia 20.—Pressupost aproximat unes 30 pessetes.—Vocal, J. Borràs.

DIES 6, 7, I 8 DE GENER 1928**Excursió a la Molina per a fer pràctiques d'esquí**

(Organitzada per la secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya).—per detalls al Vocal, Ramon Torredemer.

DIA 15**Excursió a Sant Salvador de les Espases i Cairat**

Itinerari: Estació Olesa-Nord, El Mimó, Sant Salvador, Can Tobella, Cairat, La Puda i Olesa.—Sortida a les 7 del F. C. Nord.—Pressupost 1'50 pessetes.—Vocal, Norbert Castanyer.

DIA 22**Excursió a les Serres de La Mata**

Itinerari: Font de l'Olla, La Pola, La Espluga, Cort Fosca, Coma d'En Vila i La Mata.—Sortida a les 5, pas nivell de Sant Pere.—Vocal, Joan Font.

DIA 29**Excursió a Masnou, Alella, Turó de Sant Mateu, Premià de Dalt i Premià de Mar**

Sortida a les 6 del matí, pel tramvia.—Pressupost, 6 pessetes.—Vocal, Joan Benet.

DIA 5 DE FEBRER**Excursió a Can Torres, Les Castellasses, Font de Neva, Santa Agnès, Cova del Drac i Can Robert**

Sortida a les 5, de Sant Pere.—Vocal, Josep Tintoré.

INDEX DEL VOLUM

1926 ~ 1927

ANUNCI D'EXCURSIONS

Pàgines: 15, 33, 51, 72, 91, 115, 135, 151, 180, 195, i 207.

ARTICLES DE REDACCIÓ

Editorials:

La qüestió dels cognoms, 17.—De l'himne a l'excursionisme terrassenc, 53.—Remembrança, 73.—Cinquantenari del Centre Excursionista de Catalunya; Alelúia, 93.—Excursionisme i Atletisme, 117.—Nostre patrimoni artístic, 137.—Montserrat, 153.—Les descobertes rabdològiques d'En Palet i Barba, 165.

Crònica:

Cicle de conferències, 118, 138.

CRONICA DEL CENTRE I NOTES:

Pàgines: 13, 30, 48, 69, 87, 113, 133, 149, 163, 177, 192 i 205.

ALTIMIRA J.

Mont Perdut i Vignemale, 184.

AROLA, JOSEP-MARIA

Tossa, 123.

BENET I PUIG, JOAN

Memòria del curs 1925-1926, 83.

CLOSES, MANUEL

De Set Cases a Núria, 173.

DUCH, JOAN

A propòsit del retaule de Sant Pere atribuït a Borrassà, 139.—Anant pel mon: Ràpida visió de Marsella, 171.—Un tast de la Jungfrau, 181.

FITER I INGLÉS, JOSEP

Excursió a Mongat, (26 novembre de 1876); Lo Bressol de l'Associació Catalana d'Excursions Científiques, 94.

GALÍ, MARIAN M.

Notes històriques sobre la Mina Busquets, 19.

GALÍZIA, VICENS

Una excursió al Vesubi, 144.

GORINA, PAU

Una excursió al Migdia de França, 25.—Interessant troballa arqueològica, 172.

GRANER I CIVIL, MIQUEL

Himne a l'excursionisme terrassenc, (poesia), 54.

GRANER I CIVIL, ROSSEND

Divagacions d'excursionista, 2.—Als homenatjats en l'excursió íntima a Sant Llorenç del Munt, 99.

MALET I LLUNELL, RAMON

Apunts biogràfics dels meus avant-passats, 58.

NOGUERA, EDUARD

Muntanyes del Canigó, 141.

P. I C., J.

Estartit, Illes Mèdes i Empúries, 79.

R. DE LA G.

Notes d'Arxiu, 77, 125, 149.

ROIG I OLLER, R.

Pels cims del Carlit i Puig Peric, 197.

SALA I FLOTATS, P.

Les Bandositats del Vallès, 5, 22, 42, 64, 155, 167.

SALLENT, DR. ANGEL

La planteta «Eufràsia», 78, 160.

SARRET I ARBÓS, J.

Ballades i avalot a Mura, 154.

SOLÀ, *Sch. P.*, J.

La Miosotís, 1.—Una Cistàcia de l'Ubach i La Barata, 37.

SOLER I PALET, J.

Notes d'Arxiu—Del Llibre de Consells dels Parroquians de Sant Pere de Terrassa, 55.

SUANA I PICANYOL, I.

Vuit dies al Pireneu. II, Ariège i Pallars, 8.—Ascensió al Puig de la Canal Baridana, (Cadí), 45.—Altres vuit al Pireneu: Vall d'Aran, Ribagorça i Pallars, 106, 125.

TORRAS, CÉSAR-AUGUST

El nou impuls de l'Excursionisme.—Discurs en el C. E. de C., sessió inaugural 1904-1905, 96.

TORRES, JAUME

La nostra visita a Tossa de Mar, 121.—Altre intent hivernenc d'ascensió al Carlit, 156.

TRIA, JAUME

Cròniques: VI.^a Diada de Germanor a l'Ubach, 66.—Excursió íntima a Sant Llorenç del Munt, 102.—VII.^a Diada de Germanor a l'Ubach, 161, 175.

X.

Les llúites d'insectes, 74.

GRAVATS

Pàgina 8.—Torre del Palau. Fot. Miquel Llobet.

Els Encantats. Fots. I. Suana.

» 30.—Avenc del Daví. Fots. Ricard Altayó.

Pàgina 66.—Del Concurs de Fotografies en la festa de l'Ubach, anys 1924, 25 i 26.—Fotos. R. Altayó, Josep Abelló i Pere Llargués.

Pàgina 80.—Illots de les Medes.—Platja d'Empúries. Fots. J. Palau.

- » 106.—Grup de socis homenatjats en la festa a càr Robert. Fot. R. Altayó.—Estany dessota la serra de Tumenèia i maciu del Como-lo-Pales i Bienes.—Estany glaçat del Como-lo-Forno i vista parcial de la gelera.—Serra de Tumenèia. Fots. I. Suana.
- » 124.—*Tossa*. - Formosa vista de cara al mar.—Fot. Altayó.—Tres detalls, de J. Reig.—Mosàic romà.—Fot. J. M. Arola.
Pireneu: Panoràmiques des del Gran Peguera i des del Gran Colomés.—Estany de St. Maurici.—Fots. I. Suana.
- » 140.—Fragment d'un retaule representant el martiri de Sant Pere (tricomia).—Fot. I. Girona.
- » 142.—Estany de Balatx, Bretxa d'Aurier al fons.—La Pica del Canigó.—Fots. Arola.
El Vesubi des de la vora del cràter.—El fons del cràter.—Fots. V. Galizia.
- » 158.—Estany de La Nòs glaçat. Fot. P. Père.—Carena de Coll Roig. Cims de Coll Roig des del camí de La Nòs. Maciu de Font Freda des del poble de Porter.—Refugi de La Nòs. Fots. J. Altimira.
- » 172.—Tres detalls de la testa de marbre trobada a can Fatjó.—Fots. J. Girona.
Panoràmica des del cim de Bastiment.—El Balandrau des del camí d'Ull de Ter a Núria.—Fots. Miralda.
- » 188.—Costat Nord del Vignemale.—El Mont Perdut.—Part superior del glacier del Vignemale.—Vignemale vist del refugi d'Ossoue.—Panoràmica del Cercle de Gavarnie.—Coll i cims d'Aztazou des de l'estany de Touquerouye.—Vall de Gaube.—Fots. J. Altimira.

Pàgina 204.—Des del cim del Carlit: Estanys Rodó i La Nòs al fons.—Part superior de l'estany de La Bullosa des de les vesants de Puig Peric.—Fots. J. M. Arola.

ASSEGURANCES CAPELLA

ST. LEOPOLD, 98

V I D A
INCENDIS
ACCIDENTS
MARÍTIMS
ROBATORIS, ETZ.

TELÈFON, 109

Els productes fotogràfics «GEVAERT» són
els millors.

Aficionats: Proheu-los i els usareu sempre.
Aquesta pel·lícula es lo millor de lo millor.

AFICIONATS:

Se recomana d'una manera especial

Els rotllos de pel·lícula

Les plaques Extra i Ultra-Ràpides

Els papers i tarjetes RONIX (auto-virants)

» » » Ridax (cloro-bromur)

» » » Ortho-Brom (bromur)

Els reveladors que en forma de pasta s'han
posat a la venta.

EDUARD TEY. -- Plaça del Pi, 2
BARCELONA

CONFITERIA

CASA CUNÍ

RUTLLA, 52 :-: TELÈFON, 412 :-: TERRASSA

Tintoreria Vda. Castelló

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari.-

Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,
a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 334. - Sucursal: Rutlla, 40

JOAN MORRAL
IMPRESSOR

M. Abad Ribera

Pues i Lliços per a teixits. - Extens assortit en
pues de lloguer. - Filferros de totes classes.-

Laminació en fret de cercols per
a embalatges, i altres indústries

Topete, núm. 1 :-: Telèfon, 174